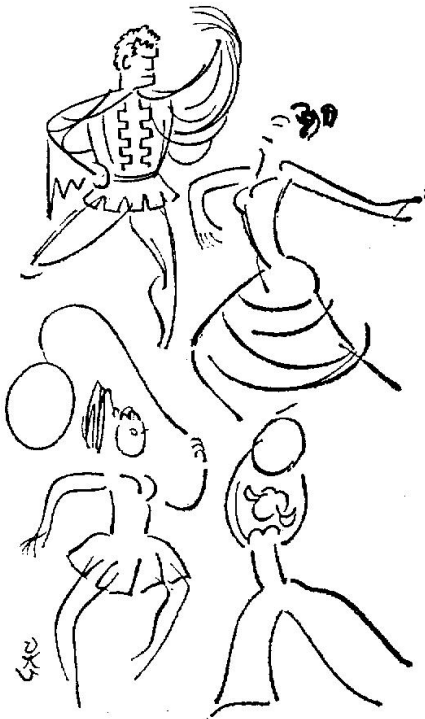

בכורת הבכורות

ערב כוראוגרפים ישראלים - בלהקת בת שבע

מופע הבכורה הראשון של ערב זה היה "צו הרשות" ככוריאוגרפיה של אהוד בן-דוד. עם מוסיקה מעניינת של דניאל שליט, ותפאורה ותלבושות של לינדה הודס. אהוד בן-דוד נאחז בעולם החכמים של המורה מארתה גראהם ופונה אל עלילת אנטיגונה ו-קריאון, בשביל לדלות משם את החומר ליצירת הבכורה שלו. אולם טיפולו בנושא היה גראהמי אינו הטיפול היה גראהמי המופנם, המעמיק לתתי-הכרה האפלה. מושף את המיניות הטמירה ומתענג עליה. מעלה-באוב גורל קדו-מים כמבשר עתידות; אהוד בן-דוד מסתפק בראייה עליו לתית היצונית יותר, שטחית יותר, וכאן הוא מגלה כש-רון לקומפוזיציה ערבה לעין ולבטו תנועתו מרשים. בי-צו המוחל היה בידי שלושה רקדנים מצוינים - לינדה הודס, בתפקיד אנטיגונה, אהוד בן-דוד, בתפקיד קריאון, ורחמים רון, בתפקיד בנו של קריאון.

למעלה: צו הרשות; למטה: פרה עיוורת

הערב הסתיים במופע בכורה נוסף, "פרה עיוורת", יצירה כוריאוגראפית ראשונה של אחת מוכובות הלהקה, רינה שינפלד. המחול קרוי על שמו של משחק ילדים, כי - כדבר הכוריאוגראפית - במשחק ילדים אפשר למצוא "גרעין של שם חת החיים ואכזבויהם". ה-מוסיקה היא של אליוט קארטר והתלבושות הססגוניות ו-המרגינות הן של גליה גת.

במחול "פרה עיוורת" הוכנסו לעולם של דמיון ושל שפע תנועה, לשפרקים התקשינו - בראייה ראשונה - למצוא לו את שווה-הערך הסמלי או החוכמי. רינה שינפלד הפגינה את כוחה ביצירת כיבנה תנועתו עשיר ו-עריצו לעין עד מאד ובשאיבה מקורית של מוטיבים מבראית משחקי היומיום של ילדים ("מהלכת על חבל", "ילדה עם בלון"). כן הסתבר לנו שלמרות היתה תלמידה של מארתה גראהם ופרשנית מ-צוינת שלה, מחפשת רינה שינפלד בדרכה היצירתית שבילים משלה. פה ושם הורעמסו על שלד המחול תמונות ותכנים, שמשמעותם לא גובשה עדיין במידה מספקת של פשטות, כשביל לעבור אל הצופים. אולם בסך הכל היתה זאת יצירה נאה, שזכה לה לכיבוד מעולה על ידי רקדני הלהקה כולם, ובמיוחד בידי הסולנים - גליה גת, משה אפרתי, נורית שטרן ו-דסי הורני.

★

"להקת בת שבע" הציבה לעצמה מכר כעקרון - הרפה ברמה גבוהה בלבד. היא הציחה לקיים את העקרון הזה גם בערב שניתן כולו ב-ידי כוריאוגרפים ישראלים.

רינה גלוק, סיפור זה על שרה אמנו וקנאתה לשפחה, שילדה בן לאכרם, - מעולה ל-פנינו לצילוי המוסיקה רבת ההוד של מרדכי סתר, ולפני תפאורה מועצת-אמצעים ועוז ביטוי של דני קרוון. רינה גלוק הדריכה את עצמה, בתפקיד האשה, את גליה גת, בתפקיד השפחה, ואת רחמים רון, בתפקיד הבעל, במחול של ייסורי אהבה-קנאה, כש-השפחה הגלויה של מורתה מארתה גראהם ניתגרמה ל-עלילת העולם התנ"כי. הקטע השני היה "אדם ו-חוה", שבשבילו יצרה אשרה אלקים את הכוריאוגרפיה, את התלבושות ואת האביזרים. המוסיקה היא של ויליאם וולברוס, והתאורה - כמו ברוב מופעי התכנית - של חיים חכי-ל. מן המעמקים התחיה-כר-תים של אסכולת מארתה גראהם מעבירה אותנו אשרה אלקים אל עולם של משובה רעננה. שופע חוש הומור, מנתץ בבת צחוק רעיונות מקודשים, בהפכה את הררא-מה הגורלית של אדם וחוה וחפוח עץ-הדעת לקומדיה בע-לת מעוף, הנסמכת על ראייה קולעת של אופי האדם ואי-פיון דק של תנועתו וכחשבי-חו. במחול זה הופיעה - י-התבלטה לראשונה בלהקה זו - דסי הורני, בתפקיד חוה, כשרחמים רון מלווה אותה בתפקיד אדם.

★

אחרי שנים של עבודה טכנית ויצירתית מאומצת, הגיעה "להקת המחול בת שבע" בפעם הראשונה ל-יכולת לערוך מיפגן ישרו ציפיו ויחללו - ערב מורכב כולו מיצירות כ-כוריאוגרפים ישראלים, כ-כ-בי ההתקה והשתתפיה.

לא ננסה לחקור כאן את השאלה: מה קודם למה - הכלי ליוצר או הליפן. להקת בת שבע, מכל מקום, עשתה במשך שנים בליטוש כלים - בחינוך חבר מעולה של רקדניות ורקדנים מק-מיים - בהדרכתה ובהשראתה של הכהנת הגדולה של המחול המודרני, מארתה ג-הם. אט אט החלה להקת ל-שלב במופעיה גם כוחות י-צרים מקומיים. תחילה בחפ-אורת בלבד, אחרי כן במוס-קה, והנה הגיע היום, שבו מסוגלת להקה זאת להעלות ערב שלם על סהרת היצירה הריקודית הישראלית.

בראשיתו של ערב זה הור עלו שתי יצירות כוריאוג-ריות שהוצגו כבר בעבר, אך טוב היה לראותן שוב, כי המחול - בדומה למוסיקה - הודד למגוון התוויות שלך וחושף לפניך את מיכני ה-משמעות התנועתית שלו, כ-כל שאתה מרבה לראותו שוב ושוב.

הערב נפתח במחול, נשים יאוהל", בכוריאוגרפיה של